

Erdal Noyan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.07.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Beyaz Sayfam

Sevmek seni bir ömür boyu
Ve mutlu günlere birlikte ulaşmak
Birlikte yürümek nikh vaktine
zerinde gelinliğin

Öyle olsun isterim sonumuz
Ama kadere inanırım
Sonumuz ne olursa olsun tatlı bakışım
Sen benim beyaz sayfam

Uzaklarda olsam gelinmez uzaklarda
Hiç görmesem ışıklı yüzünü
Mahrum kalsam da berrak sesinden
Kalbimde tutarım seni.

Erdal Noyan

Bir GidiŖe Ŗiir

AkŖamüstüdür sende hüzün
Kaygan sevmelerin misafiri
Dar elbise seri sonu
Mecburen giyindiğin

Zamanı gelince gidersin sen de
Binbir vehimle mühürlenir Ŗehir
O mekânsız dilbere
Rehin kalır yüreğin.

Erdal Noyan

Dışarıda Kalanlar

Pervazında pencerenin
Yılların alışkanlığı kırıntılar
İstek başka bu defa
Cama vuruyor serçeler

Kar yağmıyor
Takvimden biliniyor kış
Kuşları ve evsizleri donduran
Ayazdan bir de

Yüreğini kaptırmıyor sığağa
Pencereyi açıyor
Unuttuğundan kapıyı
Yalnızca serçeler kurtuluyor.

Erdal Noyan

Gitmek Üzerine

Bir yerden gidince tam gitmelisin
Veya kalmalısın
Yarım iş böler insanı
Bir şey unutmadan gitmelisin
Gidiyorsan, aklınla da gitmelisin

Güneşte fazla durmuşsun da
Yanıyor tenin
Oyalanmadan ilâç peşinde
Nasılsan öyle gitmelisin
Gidiyorsan, acınla da gitmelisin

Bir ağaç kesmiş gibi
Bir çiçek ezmiş gibi
Zavallı gitmemelisin
Bir şey bırakmadan gitmelisin
Gidiyorsan, kalbinle de gitmelisin.

Erdal Noyan

Gül Bahçesi

Yaprakların eylül devrine inat
Dökülür her mevsim kişi
Bize korku salan nesne
İbrahim'e gül bahçesi.

Erdal Noyan

Hasretli Vakitler

Hasreti getirdi vakitler yine
Özleyen uzakta, özlenen uzak
Kargaşa son bulup ses kesilince
Kendini dinlemek en büyük tuzak

Tutan yok yolları çıkışlar serbest
Görünmez bir engel hamleyi önler
Süre dolar elbet, vakit çözülür
Kaygılar o zaman tersine döner

İnsan bu; yüz güler, yürek kan ağlar
Bu tezat belki de gerekli bize
Şerbetle beraber sunulur acı
Ö ikram insanı döndürür öze

Hasreti getirdi vakitler yine
Bekleyiş, umudu yoğuran kazan
Hayat okulunda hikmetler gizli
Kusurdan ıraktır yazgıyı yazan.

Erdal Noyan

Hayatın Dikenleri

Bir gül bahçesi olmasa da hayat
Batacak birkaç dikenini bulunur.

Erdal Noyan

Kırmızı Nokta

Kırmızı noktalı yerlere
Yüz sürerek boğulan
Atılıyor ihtiyaç molasında

Bütün cinayetlerin hesabına
Isırgan toplayan
Ellerden başlıyor yangın

Kirli defterleri imha ederek
Yeniden açanları kalemini
Ve sıfırı seviyorum.

Erdal Noyan

Kuğular

Yetim kuğular düşer
Gözlerime her seher

Küsüp giden göllerin
Belirlerim izini

Bilmeyişler kurbanı
Kuşlarıma kıyamam.

Erdal Noyan

Muhacir

Bir anı solgun sayfalarda
Uyandırır eski düşleri

Döner yaralı kırsığa aşk
Kanar kül rengi sönüşleri

Yanardı mehtap eleminden
Evler örtmese ölüşleri

Hasat mevsiminde azizem
Muhacir eyler dönüşleri.

Erdal Noyan

Sabır Dağı

Dertlerin buluştuğu sabır dağı orası
İnsan denen kitabın en gizemli sayfası
Yeter hep yorulduğum bir dinlensem diyecek
Belki kalır bir gönle sadece hatırası.

Erdal Noyan

Şair, Yazar Erdal Noyan ile Söyleşi - Murat Soyak

- Edebiyatın çeşitli türlerinde (deneme, hikâye, şiir) kitaplarınız yayımlandı. Edebiyatın, sanatın sizdeki karşılığı nedir?

Sanat, kişinin kendisini ifade etmesinin bir yoludur.

Sanatın seçkin bir kolu olan edebiyat; kendini, kendine ve başkalarına anlatmanın bir aracı. Bunca iletişim aracına karşın çağımızın en büyük sorununun iletişimsizlik olduğu tespitine kimsenin karşı çıkmayacağını sanıyorum.

Sanatın bendeki diğer bir karşılığı nezihliktir.

Edebiyat metinlerinde kerih sözcükler görmekten hiç hoşlanmıyorum. Hele şiir, deneme, öykü gibi tertemiz akması gereken metinlerde ne gerek var tiksiniç sözcüklere.

Belki de edebiyatın bendeki bir karşılığı da dertleşmektir.

İçimde volkanlar patlatsalar bile, sıkıntılarımı herkesle paylaşamam. Eskiden çok daha fazla öyleydim. Şimdilerde biraz konuşur oldum.

Sanatın bendeki öteki karşılığı zorunluluktur.

Edebî türe giren bir metin yazmak; konuşmak, düşünmek, uyumak gibi yapılması zorunlu işlevler arasına giriyor. Bazen ama. Yazmazsam olmaz durumu. Böyle bir zorunluluk duymadığımda yazmıyorum zaten. Son yıllarda edebiyatla aramda böyle bir ilişkiyi yeğliyorum.

Çok yazan biri değilim ve öyle olmak istemem.

Çok üretilen şey sıradan bir tüketim nesnesi oluyor.

Daha çok yazı bana yazılmayı dayatıyor. O zaman kendiliğinden dökülüyor sözcükler. Zorladığımda tadım kaçıyor, üşeniyorum.

Fakat şunun da bilincindeyim; her defasında keyfimin gelmesini beklersem aklımdakileri, gönlümdekileri yitireceğim. Unutmamak için kayıt altına almak gerekirse, aklıma geleni, gönlüme dolanı, gözlerimin gördüklerini, kulaklarımın duyduklarını not ediyorum.

Uzun metinlerden de hoşlanmıyorum.

İçlerinde gereksiz çok şey barındırıyorlar. Sözün gereksiz uzatılmasından rahatsız olduğum gibi, yazının gereksiz uzatılmasından da rahatsız olurum. Çok yazmanın, çok konuşmanın beceri değil, beceri yoksunluğundan olduğu kanısındayım.

- Günümüz edebiyat, sanat ortamında sizce yaşanan sorunlar, sıkıntılar nelerdir? Çözüm aşamasında neler yapılabilir?

Edebiyatçı için eserinin yayınlanması bir zorunluluktur.

İlk zorunluluk eseri üretmek, ikinci zorunluluk yaymaktır.

Yazar yazmakla kendini kendine ifade etmek arzusunu gidermiş oluyor. Sıra kendini

başkalarına ifade etmek isteğinin karşılanmasına gelmiştir.

Günümüz edebiyat ortamında eserin kaliteli oluşu basılmasını sağlamaya yetmez.

Edebiyatçının ürününe sayfa verecek dergi; dosyasını basacak yayınevi bulması kolay olmuyor.

Edebiyatçı, bağımsız takılmaya niyetliyse işi çok daha zorlaşmaktadır.

İnternet yazana da okuyana da büyük bir imkân sağlıyor.

Ne verilirse kabul etmesi internetin olumsuz yanlarından biri. Her ürünü denetimsiz yayınlayan sitelerin yazara yarar getirdikleri söylenemez. Mahallî bir gazetede yazıp, gazeteyi eşe dosta göstererek avunmak gibi bir şey. İnternetin tam bir tüketim aracı olduğunu da belirtmeliyim.

Eli kalem tutanların kendi kendilerini denetlemeleri gerekiyor. Çok yazsınlar ama her yazdıklarını açık etmesinler. Hemen yayımlamasınlar ürünlerini. Yaygın söyleyişle, demlenmeye bıraksınlar.

Eser basıldı diyelim, acaba satılacak mı?

Basılanları yazarların kendileri satmaya çalışıyorlar eşe dosta, öğrencilerine. Hiç sevmediğim bir yol.

Sözün kısası, bildik mesele: Okur yok.

Denilebilir ki okur vardır da seni okumuyordur! Öyle olsaydı mesele kalmazdı. Okur azlığı bütün yazarların ortak yakınısıdır.

Bir yazarın edebiyat ortamındaki sıkıntıları gidermek için yapabileceği en önemli şey iyi olmaktır? Yazara düşen, iyi insan olmak ve iyi eserler üretmektir. Başka bir şey de beklenmemelidir.

Gönder

- "Göç Vakitleri" isimli kitabınızda kısa hikâyenin örnekleri yer alıyor. Yaşanmışlığın izleri okunuyor. "Göç Vakitleri" kitabındaki yazıların oluşum süreci hakkında bilgi verir misiniz?

Bir dağın zirvesi hakkında yazacaksa o doruğa uğramalı insan. Aşk hakkında yazacaksa âşık olmalı. Kaygı hakkında yazacaksa, kaygıyı yaşamış olmalı.

Göç Vakitleri adlı kitap, hani denir ya, hayatın içindedir. Canlı öyküler. Birilerinin başlarından geçen veya geçebilen şeyler. Yaşanmış veya yaşanabilir şeyler. Herkese sesleniyor.

Göç Vakitleri'ndeki metinlerin çoğunun öykü olmadıkları, bazılarının deneme, dahası bazılarının şiir oldukları söylendi. Kaliteli oldukları ise herkes tarafından kabul edildi. Bunlar beni rahatsız eden itirazlar değiller. Deneme, öykü ve şiir türleri arasında üstünlük ayrımı yapmıyorum. Ben öykünün Göç Vakitleri'ndeki gibilerini seviyorum.

Yazdıklarımın zorlanarak değil, isteyerek okunmalarını amaçlıyorum. Kolayca okunsunlar ama kolayca tüketilmesinler. Bir kere okunup atılanlardan olmasınlar istiyorum. Bu amacımın gerçekleşmesi için, aceleci ve telâşlı yapıma rağmen, elimden gelen özeni esirgememeye çalışıyorum.

- "Göç Vakitleri" isimli kitabınızdaki bazı metinlerde mizahi bir anlatımın özellikleri belirgin. Buna dair söyleyecekleriniz var mı?

Mizah, hiciv, ironi; bunlar hayatı güzelleştiren, anlamlandıran unsurlar.

Bendeki mizahın rengi koyudur genellikle. Yazıma bir yerden sızıveriyor. Hayatımın yazmak dışında kalan bölümlerinde de böyleyim.

Bunun iki tehlikesi var. Birincisi, sözüm ve davranışım amacım dışında algılanabiliyor; karşımdaki gerçek niyetimi anlamadığından kırılabilir, gücenebilir. İkincisi, hiç öyle olmadığım hâlde neşeli, aldırılmaz, gamsız biri olarak tanınabiliyorum.

Oysa ne bazılarının sandığı gibi suratsız ne de yine başka bazılarının sandıkları gibi gamsız biri değilim. Herkese ve her şeye karşı sorumluluk duyarım. Kendimi bıraksam her durumdan vazife çıkarırım. Çoğu zaman da kendimi bırakıyorum.

Hayatında mizaha yer veren insan dünyanın girdabına kapılmaktan kurtulur.

Gönder

- "Ansızın Sonrası" kitabınızda özellikle klasik değeri olan romanların bir değerlendirmesi ve incelenmesi yer alıyor. Kitaplar üzerinden hayata, insana bir bakış hakim. "Ansızın Sonrası" kitabındaki yazıların oluşum süreci hakkındaki bilgi verir misiniz?

Ansızın Sonrası, aşklara ve suçlara dair yazılardan oluşuyor.

Bir ara yoğun bir şekilde Avrupalı yazarların eserlerini okuyordum. Roman, hikâye, deneme, şiir... Hamsun, Böll, Kafka, Orwell, Sartre, Gide, Hugo, Camus, İstrati, Tolstoy, Dostoyevski, Gogol, Balzac, Zola, Cervantes ve diğerleri. Zengin bir dünya.

O arada yazar tarafım da rahat durmuyordu. Kalbin ve aklın ilgilendiği konular var. Yalnızlık, bencillik, yoksulluk, zorbalık, korku, diğergâmlık, savaş, işkence, suç, ceza, aşk, sevgi, acı gibi. Yazılmayı bekleyen cümleler var. Hepsi sayfalarda buluştular.

Ansızın Sonrası adlı kitapta da söz israfından kaçınmaya çalıştım; her cümlenin bir değeri olsun istedim. Ağır konular, az sözle işlendiler. Okuyuculara içime sinerek sunduğum bir eser oldu.

Okuyanlar beğenilerini bildirdiler. Ancak yayın dünyasında yeterince ele alınmadığı kanısındayım. Bu durumu eleştiriyorum.

- Yakın zamanda "Aşkın Yüzleri" isimli şiir kitabınız yayımlandı. Şiirlerinizin yazılma aşamasında ilham mı yoksa işçilik mi ağır basıyor? Kitabınızdaki şiirlerin yazılma süreçleri hakkında bilgi verir misiniz? Bir şiirinizin yazılış hikâyesini anlatır mısınız?

Aşkın Yüzleri'nde yer alan şiirler geniş bir zaman diliminde ve değişik ortamlarda oluştu. Kitaplaşana dek epey işlemden geçtiler.

Bugün bir şiir yazayım dediğimde şiir yazamadığıma göre ilham öncelikli olsa gerek.

İşçiliğe gelince, beni fazlasıyla yorduşunu söyleyebilirim.

İlhamla ortaya çıkana, tamam oldu dediğim çok az oluyor. Onunla uğraşmak gerekiyor, hem ilhamın hemen sonrasında hem de epey zaman sonra.

Şiirlerini ilk şekilleriyle yayımlayanların doğru davranmadıklarını düşünüyorum.

Şiir şairinin tekelinde biraz beklemeli ki eksilerek veya çoğalarak herkese seslenebilecek kıvama erişsin.

Şair kendine karşı acımasız davranmalıdır.

İlhamla on dize yazıldı diyelim. Üzerinde çalışırken sekiz dizesini nitelikten yoksun veya başkalarını ilgilendirmez görerek ikiye bile indirebilirsiniz. Şairin kendinde bıraktığı şeyler de olmalı.

Yazılarımdaki çok şeyi az şeyle yansıtmak özelliğinin şiirlerimde de belirgin olduğunu sanıyorum.

Beni yoran bir huyum var. Yayınlanmış esere bile bitmiş gözüyle bakamıyorum, el çekemiyorum. Bunun esere yararı çok ama dediğim gibi yorucu.

Aşkın Yüzleri'nde ana konu sevgidir. Sevgi; acısıyla, sevinciyle, hasretiyle, coşkusuyla. Hepsi hepimizin bildiği duygular.

Sevgimiz, yalnızca karşı cinse olandan ibaret değil elbette. Çocuğumuz var, annemiz, babamız var, arkadaşımız var. Her yaştaki, her cinsteki insan sever. Ve umulur ki her insanı seven en az bir insan vardır. Ama şiirlerinin çoğunun karşı cinse seslenen dizelerden oluştuğu da bir gerçek.

Aşkın Yüzleri'ndeki şiirlerinin yazılış hikâyelerine gelince, şiirlerdeki olayların ve kişilerin gerçekle ilgileri yoktur diyerek geçiştirelim ve herkes kendi hikâyelerini bulacaktır ümidiyle sözü bağlayalım.

- "Aşkın Yüzleri" kitabında yer alan şiirlerinizde hayat ve sevgi odaklı lirik bir söyleyiş hakim. Şiir söyleme, yazma çabasında size kılavuzluk eden şairler kimlerdir?

"Şiirlerinizde hayat ve sevgi odaklı lirik bir söyleyiş hâkim" olduğu yargınızı hoşnutlukla karşılıyorum.

Yaşıyorum ve seviyorum; bu kadar değil; kızdığım, korktuğum, üzüldüğüm de oluyor. Ayrıca hayattan ve sevmekten soğutan insan çok.

Nesirlerimde ve şiirlerimde bir üslûbun olsun isterim. Amacım kendi sesimle söylemektir; öz olsun ve benim olsun...

Üslûp sahibi olduğum kanaatindeyim. Dikkatlerine güvendiğim kişilerin söyledikleri de bu yargımı pekiştiriyor.

Dileyen şiirleri yüzlerinden okusun, dileyen irdeleyerek okusun; okuyanın pişman olacağını sanmıyorum.

Belki yaşım gereğidir, kılavuz kullanmıyorum.

-Yayınlanmak üzere olan eseriniz var mı?

Osmanlı Renkleri, Roza Yayınevi'nde basıma hazırlanıyor. 2004 yılı içinde çıkacağını sanıyorum.

Bu arada şunu da kayda geçireyim: İleride bütün ürünlerimin tek kitap olarak yayınlanmasını isterim. Kitabın adı da belli: Muhacir.

Bana kalırsa; Göç Vakitleri, Ansızın Sonrası, Aşkın Yüzleri ve diğerleri bir bütünün, Muhacir'in parçaları. Muhacir adını, sıfatını, tanımını, kapsamını kendimle özdeşleştiriyorum.

Söyleşi: Murat Soyak

Yayınevi: www.rozayayinevi.com/

Online Sipariş Adresleri
www.kitapyurdu.com
www.kitapyurdu.eu
www.idefix.com
www.dr.com.tr
www.okuoku.com
www.kitapelinizde.com

Erdal Noyan

Şarkı

Aynı değil her şarkı
Ama düşünür hepsi
Sessizliğin kuyusuna
Alkışlı da uğurlansa

Yarım kalmaz hiçbir şarkı
Söyleniği kadardır

Oynar avunuruz şarkımızın
Bestesiyle güftesiyle
Ve zavallı süresiyle
Değişir mi

Bir şarkı ne zaman en özgündür
Sustuğunda mı?

Erdal Noyan

Tutuklu

Durmadan toz savuran bu şehirde
Yorulmadan sevgine koşuyorum
Güzel yaşıyorum

Hayatı gönendiriyorsun
Kötüye meyil vermeyen yüreğinle
Anlam kazanıyor Ankara

Genliğin cürüm tuzağı olduğu ülkemde
Genliğimi aklandırıyorsun
Bilesin tutuklunum.

Erdal Noyan

Zafer

Yüreğim ışıyor gülüşünle
Kışlarıma bahar geliyor
Muştucular salıyorum her yana

Sabah esintilerinde sesin
Silah bıraktırıyor hüzne
Güneşin burçlarına bayrak dikiyorum.

Erdal Noyan